

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 15.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **5753** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ по реда на чл.203 – 207 АПК.

Производство е образувано по искова молба Б. И. П. срещу Българска народна банка с искане за присъждане на сумата от 8627.97 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди за периода от 25.06.2014 г. до 04.12.2014 г., през който не е имал достъп до средствата си, депозирани в [фирма] (К.), поставена за същия период под специален надзор на Българската народна банка (БНБ), ведно със законната лихва от датата на преустановяване на нарушението на 04.12.2014 г. до окончателното ѝ изплащане.

В първото по делото открито съдебно заседание, проведено на 10.02.2021 г., ответникът БНБ, чрез адв. В., е направил искане за прекратяване на съдебното производство на основание чл.238, ал.2 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Административен съд София град, като съобрази характера на производството, представените доказателства е направилите искания, намира следното:

Съгласно чл.238, ал.2 ГПК, приложим в настоящето производство на основание чл.144 АПК, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Кумулативните предпоставки за приложение на разпоредбата са три: а/ неявяване на ищеца в първо съдебно заседание; б/невземане на становище от страна на ищеца по отговора на ответника на исковата молба, т.е. има се предвид депозирано по делото писмено становище и в/ ищецът да не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

В случая, ищецът е редовно призован за първото по делото съдебно заседание по реда на чл.40, ал.2 ГПК – заминал е в чужбина преди повече от 1 месец от провеждане на

откритото съдебно заседание на 10.02.2021 г. и не е изпълнил задължението си по чл.40, ал.1 ГПК да посочи съдебен адресат, на когото да се връчват съобщения във връзка с образуването по негова искова молба съдебно производство. За последиците от неизпълнението на това задължение ищецът е предупреден с две редовно връчени съобщения – на 08.07.2019 г. и на 30.10.2019 г.

Съдът приема, че редовното призоваване на ищеца за първото по делото открито съдебно заседание при приложение на презумпцията по чл.40, ал.2 ГПК, не води до извод за редовно връчване на отговора на исковата молба, респ. редовно уведомяване за последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяване в съдебно заседание. Независимо, че последното изискване е предвидено в нормата на чл.239 ГПК относно постановяване на неприсъствено решение, съдът го приема за относимо и към двете хипотези на чл.238, ал.2 ГПК.

При изпълнението на едни и същи предпоставки по чл.238, ал.2 ГПК, ответникът има право на избор между две възможности: да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца.

В случая, реално на ищеца не е връчен препис от отговора на исковата молба, както е разпоредено с определение от 20.11.2020 г., нито същият е предупреден за отрицателните последици от неявяване в първото открито съдебно заседание или невземане на становище при размяната на съдебни книжа. Касае се за изключително тежка за страната последица от процесуалното ѝ бездействие, която не може да бъде приложена при върната в цялост призовка до ищеца и приемането му за редовно призован на основание чл.40, ал.2 ГПК.

По изложените съображения съдът приема, че не са изпълнени визираните предпоставки по чл.238, ал.2 ГПК за прекратяване на съдебното производство, тъй като ищецът не е получил препис от исковата молба, нито е предупреден за последиците при невземане на становище по отговора на ИМ, в какъвто смисъл е и нормата на чл.40, ал.2 ГПК – за тези последици страните трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника БНБ за прекратяване на производството на основание чл.238, ал.2 ГПК.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задача, посочена в молба на ответника от 09.02.2021 г. и служебно допълнена от съда, а именно: ако за процесния период е изплатена договорна лихва в рамките на сумата от 196 000 лв., да се даде алтернативен вариант, като изплатената договорна лихва се приспадне от претендираната от ищеца законна такава за исковия период, а по т. 2.3 от молбата от 09.02.21 г. - да се даде алтернативен вариант на законната лихва и за периода от 25.07.2014 г. до 05.11.2014 г., при първоначален депозит в размер на 200 лв. от бюджета на АССГ.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице С. С., тел. 0885 241 170.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

